

föräldrar ^{nu} måtte afky färdana Barn
och drifva dem bort från huset.
1489. Men David var beredd
att gå till döden för en stades
och Braders mördare. Han fick
en hjertfrätande sorg af sin den
agudaktiga Sonens död. Han
hade gerna velat gå till döden
för detta missfästet. Hans fören
smelas Sonen dag i sin obät-
lig. Men hvilken jordlysk
stader gör och gör det efter?
1490. Mången Maktetsmule
fyrste har dömt sin son till
döden för vida mindre fel-
tag. Men dessa hafva icke be-
räknat färderna i Ewigheten.
De hafva förmodligen alltså
tänkt på Ewigheten när alla
menliga förhållanden. Men
i sin lätta dag. Så tord
Barnen komma att råpa för-
bannelse afver alla Barna
Mördare liksom Föräldrar
brarne råpa förbannelse

afver alla stader mördare.
1491. Vi nämde, att ambitionen
hos de förnåma och högt upfatta
i världen afver väldigas själva
moders kärlek, som är den stör-
raste, och den dölde af alla
naturliga känslor. Det finns
färdens inget nåd i ett
färdant Moders hjerta, som är
bekräftat af ambition. De
stolta Föräldrarnes häga ära
har blifvit kränkt genom
Barnets förnedring, i den all-
männa opinionen. Det förnedra-
de Barnet bemötes af dem med
hårdhet och förbannelsen.
1492. Hvad kan en färdig härd-
het hafva för verkkan på Bar-
nets förmestämning? Barnet
är en evigt förlofad. Den åter-
fås icke genom Bannor, men
följderna af Föräldrarnes hårdhet
måtte blifva den, att det oye-
teliga Barnet icke kan förgö-
nas med sina föräldrar. För-
äldrarnes hårdhet upväcker
i Barnet hjerta en kärlek
af bliffad, blandad med harm.